

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Horologium Spirituale Scholasticorum Societatis Jesu

Dirckinck, Johann

[Osnabrugi, 1696

XIV. Recollectionis triduanæ in hieme.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55025)

PRAXIS XIV.

*Recollektionis triduaana ante votorum
renovationem tempore hyemali.*

In hac recollectione pictorem age, qui in
immagine vetusta, prius pulveres & fuligi-
nem detergit, ac deinde coloribus imagi-
nem renovat & illustrat. *Sua quisq; vita
pictor est,* ait S. Gregorius, S. Basilii Frater
ep. 1. de perf. *Artifex hujus operis est vo-
luntas, colores sunt virtutes, exemplar Chri-
stus.* Vetustas autem abstergenda, Autho-
re D. Bernardo triplex est sicut & novitas,
cordis, oris, operis. Serm. 30. parv.

Dies I. Recollektionis semestris.

Renovatio cordis.

SI non esset vetustas in corde, ait S. Ber-
nardus, non diceret Apostolus: *Renova-
mini spiritu mentis vestrae, & induite novum
hominem, qui secundum Deum creatus est in
sanctitate & iustitia veritatis.* Renovatio
autem spiritus, includit renovationem in-
tellectus & voluntatis.

I. Vetustas intellectus triplex est. 1.
Oblivio Dei; unde oritur distractio & va-
ga libertas inutilia cogitandi. Atque hinc

tot

tot evagationes in oratione & meditatione. Aspice Christum velut prototypon, vide quid cogitet, quàm cum Patre conjunctus. Et ejus exemplo renova intellectum per exercitium assiduæ Dei præsentia, instituendo examen particulare, ut assuescas, & habitum contrahas. Sic purè Deum adorabis, tota orabis mente, & per diem Deum præsentem circumferes, sanctis desideriis animum pasces, lætitia ejus infinità exultabis, in omnipotentia ejus confides, cum sapientia ejus conversaberis, Bonitatem summam in te existentem diliges, meditationem, sacrum, examen perfectè institues. Hæc ergò renovatio necessaria est ad spiritum & devotionem conservandam, ex cujus negligentia omnes propè culpæ & imperfectiones ac tota animi dissolutio, originem ducit. 2. Altera vetustas consistit in falsa rerum opinione, id est, in æstimatione bonorum sæculi; unde maximè spiritûs vigor debilitatur. Hæc autem falsa opinio per veram opinionem & æstimationem profectûs nostri rerumq; omnium spiritualium renovatur. Inspice ideam nobilissimam,
Chri-

Christum in stabulo Bethelimitico tibi monstratum, & vide quomodo honorem, æstimationem, plausum, laudem, divitias, delicias velut stercorea æstimet ac repudiet, omniâq; contraria eligat & amplectatur. Et solùm æstimet æterna, atq; ad hoc prototypon renova intellectum. 3. Vetustas consistit in sinistro de alienis rebus iudicio atq; hæc reformanda est per simplicem & bonam Fratrum nostrorum existimationem: Intuere Christum, quomodo æstimet & diligat Apostolos, Discipulos & omnes homines, quàm mitis, benignus, patiens &c.

II. Vetustas voluntatis seu affectûs triplex est. 1. Cor vetus instar maris desideriorum sæcularium fluctibus agitur, movetur, turbatur. Ut tranquilletur ac renovetur interiore mortificatione appetitûs tam concupiscibilis, quàm irascibilis hac enim cor redditur mansuetum, pacatum, secundum cor Dei. Scilicet abnegando sæcularia desideria & omnia, quæ mundus amat. Juxta Reg. 11. Summarii. Inspice ergò Jesum in stabulo prototypon excellentissimum & vide quid desideret,
quid

quid amet, quid eligat. Et imitare. 1. Ab-
nega appetitū concupiscibilem, qui amat
superflua, jucunda, sensibus grata. Ex quo
sequetur paupertas, castitas, obedientia,
pax, tranquillitas. 2. Abnega appetitum
irascibilem ferendo patienter aduersa, pro-
priae voluntati repugnantia, ardua superio-
rum iussa, delationes, humiliationes, pœ-
nitentias publicas. Quarum rerum impa-
tientia spiritûs fervori plurimum nocet.
Patientia è contra opus perfectum habet.
Cor vetus, cor curvum est, instar mulieris
Evangelicæ, ad terram terrenaque inclina-
tum, & ad se ipsum reflexum, ita ut vix
queat sursum respicere. Ut renoves, & spi-
ritum rectum obtineas, renova intentio-
nem, quæ ex mortificatione interna quasi
sponte oritur: qui enim de mundo nihil
desiderat, facile desideria sua ad Deum
convertit: & qui Deum verè concupiscit;
in omnibus rebus nil nisi Deum quærit, in
quo intentionis puritas & rectitudo con-
sistit. Inspice rursus Christum incarna-
tum & natum, & vide, quid in tanta humi-
litate quærat, nisi gloriam Patris. Et imi-
tare: Quæcunque facitis in verbo & in
ope-

opere, omnia in nomine D. N. J. C. facite ad Coloss. 3. & Rom. 1. *Vide de intentione in Instructione pravia pag. 15.* 3. *Vetustas est cor tepidum aut frigidum in amore Dei, in sui autem amore fervens & ardens instar Æthnæ, semper concupiscen-
tiarum flammam evomens. Renova ardenti amore Dei, exemplo Christi. Quid mihi est in cœlo, & à te quid volui super terram? Ps. 72.* *Dies II. Recollectionis.*

Renovatio oris & loquela.

S*I non esset vetustas in ore, ait S. Bernardus, non diceret Scriptura: Recedant vetera de ore vestro. 1. Reg. 2. Et Apostolus ad Ephes. 4. Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat; sed si quis bonus ad edificationem fidei, ut det gratiam audientibus. Neque erit difficile renovare linguam, modò antè cor sit renovatum; quemadmodum Horologii rotis bene ordinatis index sequitur & ex abundantia cordis os loquitur.*

I. *Remedium generale & compendiosissimū ad renovationem linguæ est silentium: Taciturnitas bene loquendi principium*

pium est, ait S. Laurentius Justinianus. Qui verò nescit tacere, nescit loqui. Bis ad limam antequam ad linguam verba veniant, & considerandū. An, quis, quid, ubi? coram quibus, quomodo verba proferenda: in multiloquio autem, non datur locus & tempus considerandi; hinc præcipitania & innumerorū defectuum colluvies oritur: Aspice prototypon Jesum, in infantia & adolescentia silentē, licet admiranda proferre potuisset. Imitare, quia ut dixit S. Diadochus: Præclara res est silentium, & nihil aliud nisi mater sapientissimarum cogitationum. Religa ergò linguam tuam, ait S. Bernardus, si vis esse religiosus, quia sine linguæ religatione, religio vana est.

II. Si loquendum sit pro honore Dei & utilitate proximi: Recedant vetera de ore tuo. 1. Reg. 2. Vetera enim loquitur, ut exponit S. Gregorius, qui postpositis sanctæ Scripturæ eloquiis, sæcularibus verbis occupatur. Verè quidem, nam qui cœlestia loquuntur, linguis loquuntur novis. Ideo addit idem Gregorius, cū tot nova habeamus, quæ loqui possumus, vetera loqui sine culpa nullatenus valemus. Recedat
ita-

itaque duplex oris vetustas, ut ait S. Bernardus, Arrogantia & Derogatio. Ad arrogantiam spectat jactantia de naturalibus donis, scientiis, laboribus, meritis. Laudet te os alienum non tuum: Proverb. 27. Quid habes quod non accepisti? Ad derogationem pertinet detractio, contumelia, insurratio, revelatio secreti, contemptus aliorum, mordacitas, dicacitas, contentio, murmuraciones, querelę. Recedant vetera hæc de ore tuo: & imitare Christum, loquentem de regno Dei. Act. 1. Non de regno mundi & sæcularibus.

Dies III. Recollectionis.

Renovatio operis.

DE vetustate operis, seu corporis ait S. Bernardus mentionem fieri ab Apostolo Rom. 6. *Sicut exhibuistis membra vestra servire immunditię & iniquitati ad iniquitatem: & de ejus renovatione: Ita nunc exhibete membra vestra servire justitię in sanctificationem.* Notanda, ait S. Anselmus comparatio, *sicut, ita.* Consistens in quatuor.

I. Ope-

I. Opera bona faciendâ promptè & hilariter. Ut ſicut jucundè ſerviviſti iniquitati; ſic nunc alacriter ſervito juſtitia. Quid eſt, ait S. Anſelmus ſicut illud, ita & hoc? niſi quemadmodum ad peccandum nullus vos cogebat timor, ſed ipſius libido voluptasq; peccati; ſic ad juſtè vivendum non vos ſupplicii metus urgeat, ſed delectatio ducat, charitasq; juſtitia. Hilarem enim da orem diligit Deus.

II. Bona opera fortiter exequenda. Si, inquit Anſelmus, nequaquam amplius poteſtis, ſaltem tales eſtote in fruſtu bonorum operum, quales fuiſtis dudum in actione vitiorũ: ne debiliores vos habeat ſancta libertas, quos in carne validos habuit uſus terrenæ voluptatis. Pudor eſt ſerviviſſe majore fortitudine Dæmoni & propriæ voluntati, quàm nunc Chriſto. Quid non agit laſcivus adoleſcens? quid Mercatores? quid aulici? quid milites? pro mundo? quid verò tu pro Deo & cælo?

III. Bona opera faciendâ bene exactè.

Vide ſupra Inſtructionem præviam pag. 3.

IV. Cupidiſſimè Deo placere debemus bonis operibus. Sicut exhibuiſtis membra

vestra iniquitati ad iniquitatem, ita exhibete ea Deo ad sanctificationem.

Renovetur ergò cor nostrum, ait Mellifluus Doctor l. c. à carnalibus & secularibus desideriis & exclusis illis introducatur amor Dei, & amor patriæ cœlestis. Recedant ab ore nostro arrogantia & derogatio: & succedant pro iis vera peccatorum nostrorum confessio & bona de proximis estimatio. Pro flagitiis & facinoribus quæ vetustas est corporis, assumatur continentia & innocentia; ut scilicet contrariis virtutibus contraria vitia depellantur. Hanc supradictam renovationem facit Christus habitans in nobis per fidem, sicut ipse ait: Ecce nova facit omnia. Isaix 43. Habitans igitur in corde, est sapientia, habitans in ore veritas, habitans in corpore justitia. Ita S. Bernardus.

PRAXIS XV.

Recollectionis triduanæ ante renovationem votorum in æstate.

Cœpimus pictorem agere, fuliginem pulverésque ab imagine cordis, oris, & operis abstergendo, nunc colores vivi